John Bunyan - "Chrześcijańska Rodzina"

I OBOWIĄZKI GŁOWY RODZINY

I OBOWIĄZKI GŁOWY RODZINY

Jeżeli jesteś głową rodziny, to powinieneś rozważyć kilka wzajemnych relacji, jakie masz. Powinieneś wiedzieć, że w każdej z nich Bóg ma dla ciebie specjalne zadanie do wykonania, oraz oczekuje twojego wiernego postępowania.

1. OBOWIĄZEK WOBEC RODZINY OGÓLNIE

Ten, kto jest głową rodziny, ma do wykonania pracę dla Boga, aby prawidłowo rządzić swoją rodziną. Jego praca jest dwojaka. Po pierwsze, co do duchowego stanu rodziny, a po drugie, co do jej stanu zewnętrznego.

Po pierwsze, co się tyczy duchowego stanu jego rodziny, powinien on być bardzo pilny i ostrożny, czyniąc wszystko, co w jego mocy, aby zwiększyć wiarę tam, gdzie jest ona zapoczątkowana i rozpocząć ją tam, gdzie jej nie ma. Dlatego powinien pilnie i często przedstawiać swojej rodzinie rzeczy Boże, z Jego świętego Słowa, zgodnie z tym, co jest odpowiednie dla każdej osoby. Niechaj nikt nie kwestionuje swego autorytetu ze Słowa Bożego dla takiej praktyki; ponieważ Apostoł Paweł usilnie radzi nam, aby "myśleć tylko o tym, co prawdziwe, co poczciwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały", innymi słowy, koniecznie to czynić. Filipian 4:8].

Stałe praktykowanie tego bogobojnego kierowania rodziną jest godne pochwały i przystoi wszystkim chrześcijanom. Jest to jedna z tych rzeczy, za które Bóg tak bardzo pochwalił swego sługę Abrahama, mówiąc: "Wybrałem go bowiem, aby nakazał synom swoim i domowi swemu po sobie strzec drogi Pana," [Rdz 18,19]. Było to również postępowanie Jozuego, dopóki żył, o czym świadczy jego oświadczenie: "Lecz ja i mój dom, będziemy służyć Panu." [Joz 24:15].

Co więcej, w Nowym Testamencie znajdujemy słowa, że jeśli jakiś człowiek nie był wierny w prowadzeniu swojej rodziny w bogobojnym życiu, to był postrzegany jako chrześcijanin gorszej rangi; tak,

tak gorszej, że nie nadawał się do wyboru na jakikolwiek urząd w kościele Żywego Boga. Słowo Boże nakazuje, że przywódcy Kościoła "muszą dobrze zarządzać swoimi domami i dzieci trzymać w posłuszeństwie i wszelkiej uczciwości". Bo, "jeżeli ktoś nie potrafi własnym domem zarządzać, jakże będzie mógł mieć na pieczy Kościół Boży?" [1 Tymoteusza 3:4-5] Dalej czytamy, że diakon musi także "być mężem tylko jednej żony, który potrafi dobrze kierować dziećmi i swoim domem." [1 Tymoteusza 3:12].

Zauważmy, że apostoł wydaje się mówić bardzo wyraźnie, że człowiek, który dobrze zarządza swoją rodziną, spełnia jedną z kwalifikacji na biskupa lub diakona w kościele, ponieważ ten, kto nie wie, jak zarządzać własną rodziną, nie może troszczyć się o kościół Boży. Te prawdy ze Słowa Bożego o kwalifikacjach biskupa, dają nam pewien wgląd w obowiązki głowy rodziny, co do zarządzania swoim domem. Zauważmy, jakie są powiązania:

a) Biskup musi być zdrowy i uczciwy w swojej doktrynie; tak samo musi być głowa rodziny [Tytusa 1:9; Efezjan 6:4].

b) Biskup powinien umieć nauczać, strofować i napominać; podobnie jak głowa rodziny [1 Tm 3,2; Pwt 6,7].

c) Biskup musi być przykładem wiary i świętości; tak też powinna postępować głowa rodziny [1 Tymoteusza 3:2-4; 4:12]. Dawid powiedział "nauczę się drogi doskonałej; będę chodził w" lub „przed domem moim w niewinności serca." [Psalm 101:2].

d) Biskup jest odpowiedzialny za zebranie kościoła razem, a kiedy się spotykają, żeby się modlić wśród nich i głosić im kazania. Jest to również godne pochwały u chrześcijańskich głów rodzin.

Lecz ktoś może się sprzeciwić, mówiąc: "Ale moja rodzina jest bezbożna i niesforna, sprzeciwiająca się wszystkiemu, co dobre. Co ja mam czynić?"

Udzielam następujących odpowiedzi:

1.Chociaż to może być prawdą, to jednak musisz nimi rządzić, a nie pozwolić, aby oni rządzili tobą! Jesteś ustanowiony nad nimi przez Boga i masz używać władzy, którą Bóg ci dał, zarówno do strofowania ich niegodziwości, jak i do ukazywania im zła ich buntu przeciwko Panu. Tak właśnie czynił Heli, choć nie

dość; podobnie czynił Dawid [1 Samuela 2:24, 25; 1 Kronik 28:9]. Ponadto, musisz powiedzieć im, jak smutny był twój stan, kiedy byłeś w ich stanie, i tak pracować, aby uratować ich z sideł diabła [Marka 5:19].

2. Musisz także pracować, aby zachęcić ich do pójścia z tobą na zgromadzenie, tak, żeby Bóg mógł nawrócić ich dusze. Jakub powiedział do swoich domowników i do wszystkich, którzy byli wokół niego: "Pójdziemy do Betelu. Tam zbuduję ołtarz Bogu, który mię wysłuchał w dniu niedoli mojej". [Rdz 35,3] Rzeczywiście dusza będąc prawidłowo prowadzona przez Ducha Świętego, będzie pracować, aby pociągnąć nie tylko swoje rodziny, ale całe miasto za Jezusem Chrystusem [J 4,28-30].

3. Jeśli są uparci i nie chcą iść z tobą do kościoła, to poproś bogobojnych i prawych ludzi, aby przyszli do twojego domu, i tam niech słowo Boże będzie głoszone, gdy masz, jak Korneliusz, zebraną swoją rodzinę i przyjaciół razem [Dz 10]. Wiesz, że strażnik więzienny, Lidia, Kryspus, Gajus, Stefania i inni, sami i ich rodziny byli wdzięczni za słowo głoszone, a niektórzy z nich, jeśli nie wszyscy, za słowo głoszone w ich domach [Dz 16:14-34; 18:7, 8; 1Kor 1:16]. I to może być jeden z wielu powodów, dlaczego apostołowie nauczali w swoich czasach, nie tylko publicznie, ale od domu do domu. Jest możliwe, że ci pobożni mężowie mogli, jeśli to możliwe, doprowadzić do zbawienia niektórych członków rodziny, którzy wcześniej nie byli nawróceni i byli w swoich grzechach [Dz 10:24; 20:20, 21]. Niektórzy z was wiedzą, jak powszechne było w czasach Chrystusa dla ludzi, aby zapraszać Jezusa do swoich domów, zwłaszcza jeśli mieli jakieś dolegliwości, tak że nie mogliby przyjść do Niego [Łukasza 7:2, 3; 8:41]. Jeśli tak było w przypadku tych, którzy mieli zewnętrzne choroby w swoich rodzinach, o ileż bardziej wtedy, gdy są dusze, które potrzebują Chrystusa, aby uratować je od śmierci i wiecznego potępienia!

4. Uważaj, abyś nie zaniedbywał obowiązków rodzinnych wśród nich, takich jak czytanie Pisma Świętego i modlitwa; jeśli masz kogoś w swojej rodzinie, kto jest zbawiony i wdzięczny, bądź zachęcony; a jeśli jesteś sam, to wiedz, że masz zarówno prawo wołać do Boga przez Chrystusa za ich dusze, jak również prosić, aby cały kościół przyłączył się do ciebie w modlitwie za wszystkich tych w twojej rodzinie, którzy potrzebują zbawienia.

5. Uważaj, abyś nie pozwalał na bezbożne, bluźniercze lub heretyckie książki lub złe rozmowy w twoim domu. Pamiętaj: "Złe rozmowy psują dobre obyczaje." [1 Koryntian 15:33] Bezbożne lub heretyckie książki, albo mają tendencję do powodowania, że ktoś prowadzi niegodziwe życie, albo przynajmniej sprzeciwiają się podstawom ewangelii. Wiem, że chrześcijanom należy pozwolić na wolność, gdy chodzi o rzeczy nieokreślone w Słowie, ale te, które uderzają w wiarę lub świętość, powinny być porzucone przez wszystkich chrześcijan, a szczególnie przez pasterzy kościołów i głowy rodzin. Widzimy tego przykłady w Jakubie, który nakazał swoim domownikom i wszystkim, którzy byli z nim, aby pozbyli się obcych bogów spośród nich [Rdz 35:2]. Podobnie, ci w Księdze Dziejów Apostolskich dali dobry przykład biorąc swoje księgi magiczne i paląc je publicznie, choć były one warte pięćdziesiąt tysięcy sztuk srebra [Dz 19:18, 19]. Niepowodzenie w pozbyciu się z domu złych książek i rozmów spowodowało ruinę wielu rodzin, zarówno wśród dzieci, jak i żon. Jest to o wiele łatwiejsze dla pustych gadułów i ich oszustw, aby wywrócić całe

domy, niż wielu zdaje sobie sprawę [Tytusa 1:10, 11]. Tak więc są one w stanie zniszczyć duchowy stan rodziny.

Po drugie, w odniesieniu do zewnętrznego stanu twojej rodziny, musisz rozważyć te trzy rzeczy.

1. Do ciebie całkowicie należy troska o nich i dopilnowanie, by mieli odpowiednie warunki do życia. "A jeśli kto o swoich, zwłaszcza o domowników nie ma starania, ten zaparł się wiary i jest gorszy od niewierzącego." [1 Tymoteusza 5:8].

Zauważ jednak, że kiedy Biblia mówi, że masz dbać o swoich krewnych, nie daje ci to pozwolenia na bycie niewdzięcznym w tej służbie; ani na siedzenie z założonymi rękami i ignorowanie potrzeb swojej rodziny, podczas gdy samemu korzysta się z przyjemności tego świata. Raczej, musisz zaopatrzyć ich w żywność i odzież, a jeśli oni albo ty nie jesteście usatysfakcjonowani z tego, to zawiodłeś w wypełnianiu Bożych przykazań [1 Tymoteusza 6:8; Mateusza 6:34]. To jest praca, która została ci powierzona, a nie wykonywanie jej jest niewiarą w Słowo Boże, które mówi, że "Bóg karmi kruki, troszczy się o wróble i przyodziewa trawę", w którym wszystkie trzy rzeczy: karmić, przyodziewać i troszczyć się, są tym, co troskliwy ojciec lub mąż musi czynić z serca. Łukasza 12:6-28].

2. Chociaż masz zapewnić byt swojej rodzinie, to jednak staraj się, aby twoje wysiłki w tym kierunku były czynione z łagodnością i dobrocią, gdyż Biblia mówi: "Łagodność (skromność) twoja niech będzie znana wszystkim" [Filipian. 4:5]. Uważaj, abyś nie pędził tak mocno za tym światem, abyś nie przeszkadzał sobie i rodzinie w tych obowiązkach względem Boga, do których jesteś zobowiązany przez łaskę, takich jak prywatna modlitwa, czytanie Pisma Świętego, chrześcijańskie rozmowy i dyskusje. Jest to niegodziwa rzecz dla ludzi, aby prowadzić swoje rodziny do światowych dążeń, prowadząc w ten sposób siebie i ich z dala od oddawania czci Bogu.

Chrześcijanie, "czas, który pozostał, jest krótki; dopóki jednak trwa, winni również ci, którzy mają żony, żyć tak, jakby ich nie mieli; A ci, którzy płaczą, jakby nie płakali; a ci, którzy się weselą, jakby się nie weselili; a ci, którzy kupują, jakby nic nie posiadali; A ci, którzy używają tego świata, jakby go nie używali; przemija bowiem kształt tego świata." [1 Koryntian 7:29-31].

Wielu chrześcijan żyje i pracuje w tym świecie, tak, jakby ich chrześcijaństwo było niewielkim priorytetem w życiu, a ten świat i jego przyjemności były najważniejsze; gdy w rzeczywistości rzeczy tego świata są przemijające, a chrześcijaństwo jest jedyną rzeczą, której najbardziej potrzebujemy [Łk 10,40-42].

3. Jeśli chcesz być bogobojną głową rodziny, musisz zadbać o to, by wśród podległych ci osób panowała chrześcijańska harmonia, właściwa dla domu, w którym przywódca boi się Boga:

a) Musisz dopilnować, aby twoje dzieci były poddane Słowu Bożemu; bo chociaż tylko Bóg może rządzić sercem, to jednak On oczekuje, że ty będziesz rządził ich zewnętrznym postępowaniem; a jeśli tego nie uczynisz, to Bóg może w krótkim czasie odebrać im życie. (1 Sam 3:11-14) Patrz więc, abyś we wszystkim utrzymywał ich w powściągliwości, w sposobie ubierania się, w języku, którego używają, i aby nie byli obżartuchami ani pijakami, ani nie zachowywali się głupio wobec siebie nawzajem.

b) Ucz się rozróżniać pomiędzy tymi zniewagami, które w twojej rodzinie są czynione tobie, a tymi, które są czynione Bogu; i chociaż musisz być bardzo gorliwy dla Pana i nie znosić niczego, co jest jawnym grzechem przeciwko Niemu, to jednak miej mądrość, aby ignorować osobiste urazy i pogrzebać je w zapomnieniu, zawsze pamiętając, że "Miłość zakrywa mnóstwo grzechów". Nie bądźcie jak ci, którzy wściekają się i patrzą jak szaleńcy, gdy są zranieni; raczej albo się śmiejcie, albo przynajmniej nie dawajcie ostrego napomnienia, ale wszelkimi sposobami poważnie ostrzegajcie ich, gdy hańbią Boga. Pamiętaj o słowach z 1 Listu do Tymoteusza: "Dobrze zarządzaj własną rodziną i dopilnuj, aby twoje dzieci były ci posłuszne z należytym szacunkiem." [1 Tymoteusza 3:4]

2. POWINNOŚCI WOBEC ŻONY

Czy masz żonę? Musisz rozważyć, jak powinieneś zachowywać się w tym związku: i aby robić to dobrze, musisz rozważyć stan swojej żony, czy jest ona wierząca, czy nie. Po pierwsze, jeśli jest chrześcijanką, to:

a) Musisz dziękować i błogosławić Boga za nią: "Jest ona bowiem warta daleko więcej niż perły i jest darem Boga dla ciebie". [Przysłów 12:4; 31:10]. "Zmienny jest wdzięk i zwiewna jest uroda, lecz bogobojna żona jest godna chwały." [Przysłów 31:30].

b) Powinieneś ją kochać z dwóch ważnych powodów:.

- Ponieważ jest ona twoim ciałem i kością: "Nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści ." [Efezjan 5:29].

- Ponieważ oboje jesteście dziedzicami łaski żywota." [1 Piotra 3,7]. To powinno sprawić, że będziesz ją kochał miłością chrześcijańską; kochał ją, wiedząc i wierząc, że oboje jesteście umiłowani przez Boga i Pana Jezusa Chrystusa i z pewnością będziecie razem z Nim w wiecznej radości.

c) Powinieneś tak zachowywać się i postępować przed nią, jak Chrystus postępuje wobec i przed swoim Kościołem; jak to zostało objawione w Biblii: "Mężowie, miłujcie żony swoje, tak jak Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie." [Efezjan 5:25] Kiedy mężowie zachowują się tak, jak zachowywałby się Chrystus, wtedy będą nie tylko mężami, ale żywym kazaniem dla żony, głosząc jej postawę Chrystusa. Jest słodki aromat zawarty w relacji mężów i żon, którzy są wierzący w Chrystusa; żona oznacza kościół, a mąż głowę i Zbawiciela, "Albowiem mąż jest głową żony, jak Chrystus jest Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. [Efezjan 5:23].

d) Jest to jeden z głównych celów Bożych w ustanowieniu małżeństwa, aby Chrystus i Jego Kościół byli pokazywani wszędzie tam, gdzie jest para małżeńska, która wierzy przez łaskę. Dlatego mąż, który zachowuje się niewłaściwie wobec swojej żony, nie tylko zachowuje się wbrew prawu Bożemu, ale także powoduje, że jego żona traci korzyść z takiej prawidlowości i udaremnia zamierzone piękno i radość tego związku.

Dlatego mówię: "Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół." [Efezjan 5:28-29] ." Chrystus oddał życie za swój Kościół, przykrył jego grzechy, przekazał mu swoją mądrość, chroni go i pomaga mu w jego staraniach na tym świecie, a więc mężczyźni powinni robić to samo dla swoich żon. Dlatego znoś słabości żony, pomóż jej przezwyciężyć grzechy i czcij ją jako słabszego partnera, zarówno duchowo, jak i fizycznie. 1 Piotra 3:7].

Jednym słowem, bądź takim mężem dla swojej wierzącej żony, aby mogła powiedzieć: "Bóg dał mi nie tylko męża, ale takiego męża, który codziennie głosi i świadczy mi postawę Chrystusa wobec Jego Kościoła".

Po drugie, jeśli twoja żona jest niewierząca, to również masz powinności czekające na ciebie, które jesteś zobowiązany wykonać z dwóch powodów: (1.) Ponieważ ciąży nad nią wyrok wiecznego potępienia. (2.) Ponieważ jest ona twoją żoną i znajduje się w złym stanie.

O! jak mało niektórzy mężowie rozumieją w swoich sercach wartość żyjącej duszy; co jest oczywiste przez ich niechrześcijańskie nastawienie do i przed ich żonami! Teraz wyposażę cię we właściwą postawę wobec niej, a więc:

a) Pracuj poważnie nad zrozumieniem jej nieszczęsnego, zagubionego stanu, aby twoje serce mogło tęsknić za pomocą dla jej duszy.

b) Strzeż się, abyś nie dał jej żadnego powodu do trwania w grzechu z powodu twojego niewłaściwego postępowania. I tu musisz podwoić swoją pilność, bo ona żyje w tak intymnej relacji z tobą, a zatem jest w stanie zobaczyć twój najmniejszy błąd.

c) Jeśli ona zachowuje się w sposób niestosowny i niesforny, jak sie dzieje będąc bez Chrystusa i bez zbawczej łaski, pracuj, aby przezwyciężyć jej zło swoją dobrocią, jej arogancję swoją cierpliwością i łagodnością. Byłoby wstydem dla ciebie, który jesteś zamieszkały przez Ducha Świętego, aby odpowiedzieć złem na zło.

d) Wykorzystuj odpowiednie okazje, aby ją przekonać. Obserwuj jej usposobienie, a kiedy jest najbardziej skłonna do słuchania, wtedy przemawiaj do jej serca.

e) Kiedy mówisz, mów w określonym celu. Nie ma znaczenia liczba słów, pod warunkiem, że są one właściwe. Job w kilku słowach odpowiada swojej żonie i zatrzymuje jej niemądre gadanie: "Mówisz, jak mówią kobiety nierozumne. Dobre przyjmujemy od Boga, czy nie mielibyśmy przyjmować i złego?" [Job 2:10].

f) Niech wszystko odbywa się bez goryczy i bez najmniejszego pozoru gniewu: czyńcie to, co mówi Pismo: "Napominający z łagodnością krnąbrnych, w nadziei, że Bóg przywiedzie ich kiedyś do upamiętania i do poznania prawdy I że wyzwolą się z sideł diabła, który ich zmusza do pełnienia swojej woli." [2 Tymoteusza 2:25-26] "Skąd wiesz, mężu, czy zbawisz swoją żonę?" [1 Koryntian 7:16].